

Operator de date cu caracter personal 3170

ROMÂNIA

**CURTEA DE APEL CONSTANȚA
SECȚIA A II-A CIVILĂ,
DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL**

Dosar nr. ...

ÎNCHEIERE

**Ședința publică din ...
Completul constituit din:
PREȘEDINTE ...
Judecător ...
Judecător ...
Grefier ...**

Pe rol, judecarea recursului promovat în contencios administrativ de reclamantul ... – cu domiciliul în (...), *împotriva sentinței civile nr. ..., pronunțată de Tribunalul Constanța în dosarul nr. ...*, în contradictoriu cu intimatul-pârât ... – cu sediul în (...), având ca obiect obligația de a face.

La apelul nominal făcut în ședința publică, se prezintă recurentul-reclamant, personal, lipsind intimatul-pârât.

Procedura de citare este legal îndeplinită, conform dispozițiilor art.153 și următoarele Cod procedură civilă.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care evidențiază părțile, obiectul litigiului, mențiunile referitoare la modul de îndeplinire a procedurii de citare; totodată, mai învederează că recursul este motivat, timbrat cu 100 lei taxă judiciară de timbru (fila 17).

Instanța pune în discuție cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, formulată în baza art.519 Cod procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu modului de interpretare a dispozițiilor art.4 lit.d din Normele metodologice aprobate prin H.G.1275/2005 emise în aplicarea Legii nr.303/2004, respectiv dacă cerința din acest text privind vechimea de cel puțin 25 de ani numai în funcția de judecător mai este aplicabilă după apariția O.U.G. 100/2007 aprobată și modificată prin Legea nr.97/2008.

Recurentul-reclamant arată că această cerere a formulată în urma unor diferențe de opinie cu Serviciul de resurse umane a Tribunalului Constanța.

Consideră că, după apariția Legii 97/2008, art.4 lit.d din Normele metodologice aprobate prin H.G.1275/2005, emise în aplicarea Legii nr.303/2004, nu mai este aplicabil, fiind abrogat implicit sau considerat ca fiind căzut în desuetudine.

Dacă inițial în art.82 alin.5 din Legea nr. 303/2004 exista o concordanță în perioada 2005-2008, până când a apărut Legea nr.97/2008, în sensul că se cerea pentru a beneficia de pensia de serviciu vechimea de 25 de ani numai în funcția de judecător, această condiție fiind prevăzută în prezent doar la alineatul 2, când se poate pensiona înainte de împlinirea vârstei de 60 de ani.

Dar, după modificarea 82 alin.5 prin Legea nr. 97/2008, nu au fost modificate și normele metodologice. În opinia sa, art.4 lit.d trebuia ori abrogat ori modificat.

Consideră că cererea sa este admisibilă și se poate sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se dezlege chestiunea de drept invocată.

Instanța rămâne în pronunțare asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

CURTEA

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul art.396 al.1 Cod procedură civilă,

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

Amână pronunțarea în cauză la data de ...

Pronunțată în ședință publică, astăzi ...

Președinte,

...

Judecător,

...

Judecător,

...

Grefier,

...

Încheiere – ...

CURTEA

Același complet, pentru aceeași cauză,

DISPUNE:

Amână pronunțarea în cauză la data de ...

Pronunțată în ședință publică, astăzi ...

Președinte,

...

Judecător,

...

Judecător,

...

Grefier,

...

Operator de date cu caracter personal 3170

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL CONSTANȚA SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. ...

ÎNCHEIERE

Ședința publică din ...
Completul constituit din:
PREȘEDINTE ...
Judecător ...
Judecător ...
Grefier ...

Pe rol, judecarea recursului promovat în contencios administrativ de reclamantul ... – cu domiciliul în (...), *împotriva sentinței civile nr. (...), pronunțată de Tribunalul Constanța în dosarul nr. (...)*, în contradictoriu cu intimatul-pârât ... – cu sediul în (...), având ca obiect obligația de a face.

Dezbaterile asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție au avut loc în ședința publică din ... și au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul art. 396 al.1 Cod procedură civilă, a amânat pronunțarea la ... și, respectiv ..., când a pronunțat următoarea hotărâre:

CURTEA

Asupra sesizării de față:

1. Obiectul cererii și situația de fapt:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Constanța la data de ... reclamantul ..., în contradictoriu cu ..., a solicitat obligarea pârâtului la eliberarea unei adeverințe din care să rezulte că îndeplinește condițiile pentru acordarea pensiei de serviciu, ca fost magistrat.

În fapt, reclamantul a deținut următoarele funcții:

- în perioada 15.08.1975 – 15.08.1984 - jurisconsult;
- în perioada 15.08.1984 – 01.07.1987 - consilier juridic;
- în perioada 01.07.1987 – 01.11.1990 – consilier juridic principal;
- în perioada 01.11.1990 - 01.02.1996 – judecător Judecătoria Medgidia;
- în perioada 01.02.1996 – 01.09.2000 - judecător Tribunalul Constanța;
- în perioada 01.09.2000 – prezent - avocat.

Reclamantul s-a adresat Casei Județene de Pensii în vederea pensionării, instituție care i-a comunicat că nu îi poate acorda pensia de serviciu în lipsa unei adeverințe care să ateste că are o vechime în magistratură de minim 25 de ani.

Din interpretarea coroborată a art.82 alin.1, 2 și 5 din Legea 303/2004 și având în vedere că la data 01.09.2000, prin aplicarea dispozițiilor art.82 alin.2 din Legea 303/2004 teza finală, reclamantul avea o vechime în magistratură de 25 ani și 16 zile, acesta consideră că este îndreptățit la acordarea pensiei de serviciu, în condițiile art.82 alin.5 din Legea 303/2004.

În adresa de răspuns a ... s-a susținut că trebuia să aibă o vechime de 20-25 ani numai ca judecător. Însă art.82 alin.5 a fost modificat prin Legea 97/2008 și nu mai există cerința „numai”.

În ceea ce privește normele metodologice aprobate prin HG 1275/2005, acestea nu au fost actualizate/modificate după apariția Legii 97/2008, iar legea are prioritate.

Prin **întâmpinare** ... a solicitat respingerea cererii ca nefondată.

În opinia pârâtului Legea 303/2004 nu acordă beneficiul pensiei de serviciu oricărei persoane care la un moment dat a îndeplinit funcția de judecător sau procuror, indiferent de perioadă, ci numai în raport de o anumită vechime minimă. Elementul esențial al dispozițiilor art.82 alin.5 este acela ca persoana să fi îndeplinit efectiv funcția de magistrat judecător sau procuror, neputând beneficia de pensie de serviciu ca magistrat dacă a îndeplinit numai funcții asimilate cu cele de magistrat.

În ceea ce-l privește pe reclamant, acesta a îndeplinit funcția de judecător aproximativ 10 ani, în perioada 1990 – 2000, iar anterior și ulterior a avut funcții profesionale asimilate celei de magistrat.

Alineatele 1-3 ale art.82 se referă exclusiv la judecătorii sau procurorii care sunt în funcție la data cererii de pensionare.

Legiuitorul a reglementat expres situația foștilor judecători și procurori în alineatul 5 al art.82, acesta fiind singurul aplicabil celor care la data împlinirii vârstei de pensionare nu mai sunt judecători sau procurori în funcție.

Prin **Sentința civilă** nr. ..., Tribunalul Constanța a respins cererea ca nefondată.

Pentru a pronunța această soluție instanța de fond a reținut că, din coroborarea dispozițiilor art.82, rezultă, fără putință de tăgadă, pe de o parte că la data solicitării persoana trebuia să fi avut calitatea de magistrat cu o vechime cumulată de 20 respectiv 25 de ani în magistratură, iar pe de altă parte, în situația în care ieșirea din sistem s-a făcut anterior prin pensionare, să nu fi beneficiat de acest avantaj, ci de avantajul retribuirii și implicit al cuantumului pensiei din sistemul public.

În acest context alin 7 al art. 82 coroborat cu alin 6 din aceeași lege stabilește clar dreptul de opțiune al beneficiarului, aceea de a alege între cele doua sisteme, condiția – însă care dă dreptul de opțiune este data de calitatea de pensionar anterior solicitării.

În ceea ce privește interpretarea dispozițiilor art. 82, jurisprudența Curții Constituționale este una bogată, situație în care se va concluziona aspectul dedus judecății prin concluziile deciziei nr. 501/30.06.2015, ce a statuat că: „Aplicând aceste considerente la cauza de față, Curtea reține că acordarea pensiei de serviciu la împlinirea vârstei de pensionare numai acelor care, în privința totalului vechimii lor în muncă, îndeplinesc condiția de a fi lucrat un anumit număr de ani numai în magistratură nu poate conduce la constatarea unor discriminări - sub aspectul cuantumului pensiei - între persoanele care au îndeplinit funcția de magistrat o perioadă mai mică de 25 ani (care nu beneficiază de cuantumul pensiei de serviciu) și persoanele care au îndeplinit această funcție cel puțin 25 ani (și care, dacă îndeplinesc și celelalte condiții, beneficiază de cuantumul pensiei de serviciu). Condiția de a exercita profesia de magistrat o perioadă determinată este legitimată de necesitatea reglementării unei perioade de timp relevante și suficiente în vederea atingerii scopului legitim urmărit de legiuitor. La acordarea acestui beneficiu, legiuitorul a avut în vedere importanța pentru societate a activității desfășurate de această categorie socioprofesională, activitate caracterizată printr-un înalt grad de complexitate și răspundere, precum și de incompatibilități și interdicții specifice. Prin determinarea acestei

perioade, legiuitorul a intenționat, pe de o parte, să recompenseze stabilitatea persoanelor în munca desfășurată în acest domeniu, dar și, pe de altă parte, să încurajeze și să obțină, în cadrul sistemului judiciar, stabilitatea personalului angajat, pentru ca, în final, actul de justiție să se realizeze în condiții cât mai bune. Statul este, astfel, interesat și implicat, sub aspect financiar, în formarea personalului de specialitate și continua sa pregătire profesională, în scopul asigurării unui înalt nivel de competență a celor angajați spre a servi justiției și formării magistraților. Sub acest aspect, pensia de serviciu reprezintă un beneficiu, o recompensă acordată persoanelor care și-au dedicat, integral sau cea mai mare parte din viața lor profesională, justiției (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 433 din 29 octombrie 2013, anterior menționată).”

Împotriva acestei sentințe reclamantul a formulat **recurs**, invocând ca motiv de casare încălcarea sau aplicarea greșită a legii, în temeiul art.488 alin.1 pct.8 NCPC.

În motivare recurentul a arătat că, la data de 01.09.2000, când și-a încetat activitatea de judecător, avea o vechime în magistratură de 25 de ani și 16 zile, nefiind însă îndeplinită condiția vârstei de 60 de ani.

În interpretarea eronată a instanței de fond, susține recurentul, ar însemna că, dacă la data ieșirii la pensie ești judecător și ai o vechime în magistratură de 25 de ani și vârsta de 60 de ani, poți să beneficiezi de pensia de serviciu, dar dacă la data ieșirii la pensie nu ești în funcția de judecător, nu ai dreptul la pensie de serviciu, deși îndeplinești aceleași condiții de vechime și vârstă, iar legea are o prevedere contrară.

Decizia nr.501/2015 invocată la fond nu are legătură cu prezenta cauză, obiectul vizat fiind o solicitare a unei persoane care avea o vechime în magistratură de doar 15 ani și care voia să i se stabilească pensia de serviciu proporțional cu perioada lucrată ca magistrat.

În cadrul recursului recurentul reclamant a formulat **cerere de sesizare** a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru interpretarea dispozițiilor art.4 lit.d din Normele Metodologice aprobate prin HG 1275/2005, emise în aplicarea Legii 303/2004, respectiv dacă cerința din acest text privind vechimea de cel puțin 25 de ani **numai** în funcția de judecător mai este aplicabilă după apariția OUG 100/2007 aprobată și modificată prin Legea 97/2008.

Se subliniază faptul că, în opinia sa, esențiale sunt vechimea în magistratură de 25 de ani și vârsta minimă de 60 de ani, neavând relevanță dacă la data depunerii dosarului de pensie mai ești sau nu în funcția de judecător și procuror, întrucât nici Legea 303/2004 și nici Legea cadru a pensiilor nr.263/2010 nu prevăd condiția ca la data formulării cererii de pensionare să fii încadrat în muncă, HG 1275/2005 adăugând la legea în aplicarea căreia a fost emisă.

2. Dispozițiile legale incidente a căror interpretare se solicită:

În virtutea rolului activ al instanței și în vederea lămuririi problemei de drept relevantă în cauză, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile va viza interpretarea coroborată a art.82 alin.1, 2 și 5, art.86 din Legea 303/2004, art.4 lit.d din Anexa la HG 1275/2005, respectiv „Dacă pentru acordarea pensiei de serviciu în baza art.82 alin.5 din Legea 303/2004, la stabilirea condițiilor de vechime trebuie avută în vedere numai vechimea în funcția de judecător și procuror, conform prevederilor art.4 lit.d din HG 1275/2005 sau poate fi avută în vedere în acest scop și vechimea în alte funcții de specialitate juridică asimilată cu vechimea în magistratură în conformitate cu art.82 alin.1 (astfel cum a fost interpretat prin Decizia 26/21.09.2015 pronunțată de ÎCCJ – completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept), art.82 alin.2 și art.86 din Legea 303/2004.

Art.82 alin.1, 2 și 5 din Legea 303/2004

„(1) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, magistrații-asistenți de la Curtea Constituțională și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și foștii judecători și procurori financiari și consilierii de

conturi de la secția jurisdicțională care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi, cu o vechime de cel puțin 25 de ani **în funcția** de judecător ori procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi se pot pensiona la cerere și pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, în cuantum de 80% din baza de calcul reprezentată de indemnizația de încadrare brută lunară sau de salariul de bază brut lunar, după caz, și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării.

(2) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și de la Curtea Constituțională, personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și foștii judecători și procurori financiari și consilierii de conturi de la secția jurisdicțională care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi se pot pensiona la cerere, înainte de împlinirea vârstei de 60 de ani, și beneficiază de pensia prevăzută la alin. (1), dacă au o vechime de cel puțin 25 de ani **numai în funcția** de judecător, procuror, magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție și de la Curtea Constituțională sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor, precum și în funcția de judecător la Curtea Constituțională, judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi. La calcularea acestei vechimi se iau în considerare și perioadele în care judecătorul, procurorul, magistratul-asistent sau personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și judecătorul de la Curtea Constituțională, judecătorul, procurorul financiar și consilierul de conturi la secția jurisdicțională a Curții de Conturi a exercitat profesia de avocat, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, consilier juridic sau jurisconsult.”

[...]

„(5) Persoanele care îndeplinesc **condițiile de vechime prevăzute la alin. (1) și (3) în funcția** de judecător, procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar, notar de stat sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi se pot pensiona și pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, chiar dacă la data pensionării au o altă ocupație. În acest caz, pensia se stabilește dintr-o bază de calcul egală cu indemnizația de încadrare brută lunară pe care o are un judecător sau procuror în activitate, în condiții identice de funcție, vechime și grad al instanței sau parchetului, și sporurile, în procent, avute la data eliberării din funcție ori, după caz, cu salariul de bază brut lunar și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării. De această pensie de serviciu pot beneficia numai persoanele care au fost eliberate din funcție din motive neimputabile.”

Art.86 din Legea 303/2004

„(1) Constituie **vechime în magistratură**, aplicabilă și persoanelor prevăzute la art. 82 alin. (1) și (2), perioada în care judecătorul, procurorul, personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1) sau magistratul-asistent a îndeplinit funcțiile de judecător, procuror, judecător la Curtea Constituțională, judecător financiar, procuror financiar, consilier de conturi în secția jurisdicțională a Curții de Conturi, auditor de justiție, personal de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1), magistrat-asistent, grefier cu studii superioare juridice, avocat, notar, asistent judiciar, consilier juridic, personal de specialitate juridică în aparatul Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi sau al Consiliului Legislativ, cadru didactic din învățământul juridic superior acreditat.

(2) Constituie vechime, în sensul prezentei legi, perioada în care o persoană a exercitat funcția de notar de stat, această vechime aplicându-se persoanelor prevăzute la art. 82 alin. (1) - (5), precum și foștilor notari de stat, chiar dacă la data pensionării au altă ocupație.”

Art.4 lit. d) din Anexa la HG nr.1275/2005

„Beneficiază de pensie de serviciu persoanele care:

[...]

d) la data solicitării pensiei de serviciu nu au calitatea de judecător, procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, dar care îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții: au o vechime de cel puțin 25 de ani realizată **numai în funcția** de judecător sau de procuror, iar eliberarea din funcție a fost din motive neimputabile acestora, potrivit art. 82 alin. (5) și (6) din lege.

3. Admisibilitatea sesizării în raport de prevederile art.519 NCPC:

a)*existența unei cauze aflate în curs de judecată:* Cauza este în curs de judecată, în fața instanței de recurs – Curtea de Apel Constanța;

b)*instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță:* Cauza este în faza procesuală recurs, Curtea de Apel Constanța judecând în ultimă instanță;

c)*cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza:* Curtea de Apel Constanța este competentă material și teritorial să judece calea de atac declarată de reclamantul Cojanu Gheorghe, în conformitate cu prevederile art.10 alin.2 și 3 din Legea 554/2004;

d)*soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere:* De lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor art.82 alin.1,2 și 5 raportat la art.86 din Legea nr. 303/2004 și art.4 lit.d din anexa la HG 1275/2005 depinde soluționarea pe fond a cauzei, textele de lege menționate fiind imprecise, prin folosirea unor termeni diferiți pentru definirea aceluiași situații și necoroborarea unor texte.

Textul art.82 alin.5 din Legea 303/2004 permite acordarea pensiei de serviciu și persoanelor care nu mai sunt magistrați la data cererii de pensionare, impunând două condiții: să aibă vârsta de 60 de ani și să îndeplinească condițiile de vechime prevăzute la alin.1 sau 3 din art.82.

Întrucât speța vizează ipoteza de la alin.1 (25 ani vechime), trimiterea s-a raportat la acest alineat, cu precizarea că alineatul 3 (care vizează o vechime între 20 și 25 ani) vorbește de vechimea în magistratură – definită de art.86 din lege (și care include în calculul vechimii perioada în care petentul a desfășurat activitatea de consilier juridic), în timp ce alineatul 1 vorbește de vechimea în funcția de judecător, procuror, etc.

De subliniat că, prin Decizia nr.26/21.09.2015 ÎCCJ - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat că și în ipoteza vizată de art.82 alin.1 se asimilează vechimii în funcție perioada în care persoana a desfășurat activitatea de avocat, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, consilier juridic sau jurisconsult, similar cu ipoteza prevăzută în art. 82 alin. (2) din lege.

În consecință, problema de drept rezultă din interpretarea trimiterii pe care alin.5 o face la condițiile de vechime prevăzute de alin.1 și 3, în sensul dacă această trimitere vizează exclusiv perioada (25 de ani sau 20 de ani) sau vizează textul în integralitatea lui, cuprinzând și funcțiile asimilate celor de judecător și procuror care pot fi luate în considerare la calculul vechimii.

Se au în vedere și modificările legislative intervenite asupra textului alineatului 5 prin Legea 97/2008, ca și prevederile art.4 lit.d din HG 1275/2005.

e)*chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă:* problema de drept, deși privește interpretarea și aplicarea unor texte de lege în vigoare de mult timp, nu a fost analizată în

doctrina de specialitate, iar în urma consultării jurisprudenței, nu s-au identificat cauze în care să fi statuat asupra acestei probleme printr-o altă hotărâre;

f) chestiunea de drept nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare: Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, astfel cum rezultă din datele publice afișate pe portalul de internet al ÎCCJ.

4. Asupra chestiunii de drept care formează obiectul sesizării:

Dispozițiile art.82 alin.5 din Legea 303/2004 permit acordarea pensiei de serviciu și persoanelor care nu mai sunt la data pensionării magistrați, dacă au vârsta de 60 de ani și dacă îndeplineau condițiile de vechime minimă prevăzute de alin.1 sau 3 în funcțiile enumerate de textul de lege, la momentul la care au renunțat la funcția de magistrat.

Sub un prim aspect, reclamantul a relevat o necorelare a dispozițiilor legale, ca urmare a modificărilor legislative succesive.

Astfel, textul art.82 alin.5 prevedea înaintea modificărilor intervenite prin Legea 97/2008 că pot beneficia de pensia de serviciu persoanele care au o altă ocupație la data pensionării și au vârsta de 60 de ani, dacă îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute la alin.1 și 3 **numai** în funcția de judecător și procuror.

Adverbul „**numai**” a fost eliminat prin Legea 97/2008, textul având forma enunțată mai sus.

Articolul 4 lit.d din Anexa la HG 1275/2005 nu a suferit o modificare corespunzătoare, astfel că textul prevede în continuare cerința unei vechimi de cel puțin 25 de ani realizată **numai** în funcția de judecător sau de procuror, cu observația că HG 1275/2005 cuprinde normele metodologice de aplicare a Legii 303/2004, act cu valoare inferioară.

Eliminarea legislativă a adverbului „numai” ar putea duce la concluzia că și în ipoteza reglementată de art.82 alin.5 la calculul vechimii în magistratură se vor lua în considerare și perioadele în care petentul a exercitat profesia de avocat, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, consilier juridic sau juriconsult.

Un argument în plus în acest sens rezultă și din analiza alineatului 2 al art.82, care în prima teză vorbește de vechime de cel puțin 25 de ani **numai în funcția** de judecător, procuror, etc., în timp ce teza a doua asimilează acestor funcții și pe cea de avocat, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, consilier juridic sau juriconsult.

Prin Decizia nr.26/21.09.2015 ÎCCJ - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a reținut că „nu există niciun motiv și niciun argument rațional ca în ipoteza pensionării la împlinirea vârstei de 60 de ani, reglementată de art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare, să nu se includă, în calculul vechimii de 25 de ani, activitatea de avocat, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, consilier juridic sau juriconsult, similar cu ipoteza prevăzută în art. 82 alin. (2) din lege, deja reglementată ca ipoteză de excepție și pentru care se acceptă, fără echivoc, adiționarea, în calculul vechimii de 25 de ani, a perioadelor desfășurate în respectivele activități.”

Singura diferență dintre ipoteza analizată prin Decizia 26/21.09.2015 și cea din speța de față este faptul că solicitantul a îndeplinit vârsta de 60 ani ulterior pierderii calității de judecător. Mai mult, textul alin.5 face trimitere la condițiile de vechime în funcție prevăzute de alin.1 al art.82.

Totodată însă, alin.5 face trimitere și la alin.3 (care vizează însă altă ipoteză decât ce din speță), care vorbește însă de „vechimea în magistratură”, definită de art.86 din lege și care include, la rândul său în calculul vechimii perioadele în care persoana a lucrat ca avocat, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, consilier juridic sau juriconsult.

Argumentele contrare se întemeiază pe o interpretare restrictivă a textului art.82 alin.5 din Legea 303/2004 cerută de scopul reglementării unei pensii speciale pentru această categorie. Câtă vreme legiuitorul a intenționat să aplice un tratament egal și foștilor judecători și procurori, care nu mai îndeplinesc aceste funcții la data împlinirii vârstei de 60 de ani, este echitabil ca aceștia să îndeplinească condiția minimă de vechime doar în funcțiile enumerate de art.82 alin.5, pentru a nu genera posibilitatea unor abuzuri.

Interpretarea se întemeiază și pe faptul că, deși art.82 alin.5 face trimitere la alin.1 și 3, ulterior menționează expres că solicitantul trebuie să facă dovada condițiilor de vechime (de la alin. 1 sau 3) „în funcția de judecător, procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar, notar de stat sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi”. Prin enumerarea acestor funcții ar rezulta astfel că trimiterea se referă exclusiv la perioadă, altfel textul fiind redundant.

Față de argumentele expuse, în temeiul art.519 și art.520 NCPC, Înalta Curte de Casație și Justiție va fi sesizată în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să se dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept menționate.

În temeiul art.520 alin.2 NCPC, se va dispune și suspendarea judecății până la soluționarea sesizării.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

În temeiul art. 519 Cod procedură civilă,

Sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se dezlege următoarea chestiune de drept:

Dacă pentru acordarea pensiei de serviciu în baza art. 82 alin. 5 din Legea nr. 303/2004, la stabilirea îndeplinirii condițiilor de vechime, trebuie avută în vedere numai vechimea în funcția de judecător și procuror, conform art. 4 lit.d din Anexa la HG nr. 1275/2005 sau poate fi avută în vedere în acest scop și vechimea în alte funcții de specialitate juridică asimilată cu vechimea în magistratură în conformitate cu art. 82 alin.1, astfel cum a fost interpretat prin Decizia nr.26/21.09.2015 pronunțată de ÎCCJ - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, art. 82 alin. 2 și art. 86 din Legea nr. 303/2004.

În temeiul art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă, suspendă judecata până la soluționarea sesizării.

Pronunțată în ședință publică, astăzi ...

Președinte,

...

Judecător,

...

Judecător,

...

Grefier,

...

Red.-jud. ...

4ex./...